СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 104. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 28-го травня 1946. No. 104. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, May 28, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ЗАЛІЗНИЧИЙ РУХ В КРАЮ НАЛАДНУЄТЬСЯ ПІСЛЯ СТРАЙКУ

Від 5 години ввечір в суботу 25. травня залізничі лінії в цілому краю почали наладнувати наново залізничий рух після дводенного страйку машиністів і кондукторів з кінцем минулого тижня. Страйк покінчився капітуляцією двох непримиримих залізничих юній після того, як президент Труман відмовився дальше переговорювати з представниками згаданих юній в суботу пополудни. Капітуляцію проголосив самий президент вчасі своєї промови, яку він виголошував на спільнім засіданню обох палат конґресу і ця вістка викликала овацію в користь президента. У своїй промові президент натаврував провідників обох згаданих юній, а це Алванлія Джанстона і А. Ф. Вітнія за те, що лише вони два опиралися пропозиції президента для наладнання страйку, хоч 18 інших залізничих юній приняли ці пропозиції. Оба провідники опісля видали наказ членам своїх юній вернутися до праці негайно, одначе це не перешкодило тому, щоб президент не згадав їх імен у своїй наперед приготованій промові до Конґресу.

Перші залізничі потяги після страйку не були переповнені, бо публика не була підготована на нормальний рух. Щойно через неділю рух прибрав звичайний вигляд, але всетаки не був повний, бо залізниці зменшили число потягів зогляду на недостачу вугілля. Уряд передав залізниці назад їх правним власникам під управу і вони відповідають за дальший рух.

НЕВДАЧА В НАЛАДНАННЮ ВУГІЛЬНОГО СТРАЙКУ.

Після 12-годинної конференції в Білому Домі з предсідником майнерської юнії Джаном Л. Луїсом у Вашинґтоні в неділю 26 травня стало звісним, що страйку вугільного не наладнано. Ні президент Труман ні Луїс не оприлюднили ніякої заяви після конференції. Ніхто теж не видав зазиву до майнерів мягкого вугілля, щоб вони осталися на роботі в понеділок 27 травня після того, як двотижневий час примиря в страйку вигас. На місце примиря не встановлено нічого і технічно страйк вугільний триває дальше. Уряд виявив свій намір супроти страйку цим, що вислав військо до копальні в стейті Кентокі, щоб дати охорону таким майнерам, які хочуть працювати дальше.

АВТОМОБІЛЕВА ЮНІЯ РАТИФІКУВАЛА КОНТРАКТ З ФОРДОМ.

Загальним голосуванням членів одобрила юнія автомобілевих робітників контракт, заключений урядом юнії з підприємством Форда в справі підвишки платні по 18 центів від години. Контракт має вспятну силу від 5 січня 1 946 і на його підставі яких 100,000 робітників дістане невиплачену платню у загальній сумі 10 міліонів.

ҐРОМИКО ПРОТЕСТУЄ — ҐУБЕРНАТОР ВИТАЄ ҐЕНЕРАЛА БОРА-КОМАРОВСКОГО,

Знагоди прибуття до Ню Йорку провідника польських повстанців у Варшаві ґенерала Бора-Комаровского, відбулося в касарні 69 полку при Лексинґтон евеню велике віче, в якому взяло участь яких 5,000 людей, в першу чергу польського роду. Бор виголосив промову про боротьбу проти німців, а при цім згадав, як то Совєти ошукали польських повстанців у Варшаві. Він заявив теж, що Польща ще не є вільна, бо находиться під тиранією. Ґубернатор нюйорського стейту Тамес Ф. Дюї виголосив на зібранню промову по телефоні, в ній виславив визвальну боротьбу Бора і запросив його до себе в гості, не зважаючи на це, що совєтський амбасадор Ґромико запротестував був проти цього, щоб Комаровского витали в суботу перед вічем в Ню Йорку представники міста, а навіть і представник Орґанізації Обєднаних Держав, заступник ґен. секретаря Дж. Б. Гутсон.

КАЖЕ, ЩО СВІТ ПОДІЛЕНИЙ НА ДВІ ПОЛОВИНІ.

Світ розпадається на дві половині, одна стає по стороні Совєтів, а друга по стороні Злучених Держав — таке сказав професор фільософії Герберт Руд на зібранню Товариства Етичної Культури в Ню Йорку. Він додав, що інші народи „ледви відважуться назвати свої душі своїми власними, доки Америка й Росія не вкажуть дороги". Коли обі держави живуть у незгоді, інші нації можуть лище стати по одній стороні або по другій. — Про цю справу говорив по радію бувший підсекретар стейту Сомнер Велес. Він радить Америці спробувати ще раз переконати Росію, що її беспека лежить у признанню існування одного світу.

Відгрожуються президентови відплатою при виборах за його промови для обмеження страйків

А Ф. Витні, провідник юнії залізничих кондукторів, який скапітулював внаслідок рішучої відмови президента Трумана сповнити його домагання, в розмові з газетярами заявив, що його юнія вжие свій маєток, в сумі $47,000,000 на те, щоб повалити президента при найближчих виборах, коли він схоче кандидувати наново. Витні сказав теж, що юнія вже призначила $2,500,000 на повалення при виборах кожного конгресмена, який голосував чи голосуватиме за протистрайкові проєкти, зголошені президентом Труманом у його промовах.

Ще гостріше становище проти президента Трумана виявив предсідник Краєвої Морської Юнії Джозеф Коран, коли промовляв на зібранню 1,700 делеґатів юній Конгресу Промислових Організацій — СІО — в Ню Йорку для зискання прихильників для загального страйку моряків, назначеного на 15. чевня. Він назвав Трумана „страйколомом число 1" і заявив, що юія вийде на страйк безогляду на те, які протистрайкові закони ухвалить конґрес.

Ці погрози відносяться до плянів президента Трумана, проголошених для обмеження страйкового руху в його промові в пятницю вночи до цілого народу, а ще ясніше в промові на спільнім зібранню обох палат конгресу у Вашингтоні в суботу 25. травня в 5 годині ввечір. У цій промові президент Труман зясував коротко свої змагання до запобіження страйку залізничників; зазначив, що він не хоче знищення цих осягів, яких робітництво добилося впродовж 13 літ адміністрації прихильників „Нового Розподілу", але мусить боронити край перед надужиттями деяких провідників юній, таких як провідники залізничих юній Джанстон і Витні, які хочуть накинути свою волю цілому краєви і довести край до економічного застою.

Президент сказав, що він не є противний страйкам, які вимірені проти приватних підприємств. Але він рішуче домагається беспеки проти страйків, вимірених проти уряду. У його проєктах находиться домагання, щоб уряд мав право покликати страйкарів до військової служби на випадок страйку проти уряду і приневолити їх сповняти дальше працю в таких підприємствах, які уряд перебере під свою управу. Президент домагався негайних тимчасових законів на 6 місяців для обмеження страйків, а водночас вироблення плянів постійного законодавства для таких цілей.

Після закінчення промови президента палата репрезентантів негайно ухвалила 303 голосами проти 13 наперед приготований законопроєкт тимчасових законів, а сенат відложив цю справу до понеділка. Зате сенат ще перед промовою президента перевів гострі постанови в законопроєкті Кейза, принятім давніше в палаті репрезентантів.

Після того, як уми охолонули, далися чути голоси за те, щоб сенат вмістив президентові домагання в законопроєкт Кейза, а не допустив до окремих тимчасових законів в страйкових справах.

БЕЗПОСЕРЕДНІ ВІСТИ ВІД УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ НА НЮЙОРСЬКІМ ВІЧУ.

Бувший вояк американської армії Григорій Полчі передав свої спостереження і першу поміч, яку він подав українським скитальцям в американській окупаційній зоні в Австрії; свіжо прибувший з кінцем минулого тижня, другим загальним американським транспортом український скиталець з табору в Німеччині, а це бувший львівський лікар д-р Ярослав Макарушка передав привіт від скитальців і зясував причини, які спонукали маси українців втікати заграницю. — Оце все сталося на українськім допомоговім вічу в авдиторії церкви св. Юрія в Ню Йорку в неділю 26. травня, скликанім Обєднаним Комітетом. Промовцями були: д-р Володимир Ґалан, проф. Микола Чубатий, Марія Демидчук і Ева Піддубчишин. Вічем проводив адв. Микола Гаврилко. Зібрано на допомогову акцію біля $1,200.

Засудили українських скитальців, що побили совєтського репатріяційного старшину

Що совєтські комісарі та агенти ще далі вештаються та діють по українських скитальчих таборах під американською владою у Німеччині, та що це вже надоїло навіть самим урядовцям УНРРА, що тими таборами заряджують, видно з цього, що пише кореспондент часопису Ню Йорк Тоймс у цій ґазеті про розправу перед судом Мілітарного Управління у Вісбаден проти 25 українських скитальців, обвинувачених за напад і побиття чотирьох совєтських відпоручників, двох офіцирів і двох перекладчиків, що обїздили табори в ціли репатріяції українських скитальців до Совєтів. Як вони зявилися у таборі в Кастель біля Майнц, то їх прибуття спричинило пострах серед скитальців, що думали, що їх готові відставити силою до СССР. Яке це було занепокоєння, пізнати по тім, що один молодий український скиталець, років 24, повісився, залишаючи записку, в якій ствердив, що його всю рідню большевики вивезли на Сибір, та що він воліє смерть ніж поворот під совєтську владу. Ось такі події довели до цього, що совєтських офіцирів побито та обкидано картоплями і камінням. Це мало діятись тому місяць. За це потягнено до судової відповідальности 25 українців. Двох скитальців засудив суд на 10 літ тюрми кожного, яку то кару скріплено ще тяжкою працею. Одному, засудженому на два роки тюрми, кару відложено, а 18 осіб звільнено. Дві особи визнано такими, що втікли перед карним доходженням. Суд вийшов з цього заложення, що покарані з розмислом ждали на совєтського капітана Сергія Лабнова та побили його палками до непритомности. Президент суду казав вписати до протоколу, що військова американська влада тут ніщо не завинила, та що є відповідальна УНРРА, бо не подбала, щоб таке не трапилося.

ПОКЛІН БАТЬКОВИ КИТАЙСЬКОЇ РЕСПУБЛИКИ.—Перед нами картина, що знята в місті Нанкінґу, теперішній столиці Китаю, на якій бачимо напереді ґенералісімуса Чянґ Кай Шека, як складає поклін перед гробом д-ра Сун Ят-сена, основника китайської республіки.

МОСКОВСЬКІ ОБВИНУВАЧЕННЯ ПРОТИ АНҐЛІЇ Й АМЕРИКИ

Московська „Правда" обвинувачує Анґлію й Америку за те, що їхні представники в Раді Беспеки „намаґаються за всяку ціну вдержати справу Ірану в аґендах бо це відповідає їхній грі" При цьому додає „Правда", що американські і британські представники цілком не респектують інформацій, які посилає Раді Беспеки іранський премієр. „Правда" заявляє, що таке поступовання серіозно підважує основи Орґанізації О. Д. Теж і московське радіо гостро критикує політику Злучених Держав, закидуючи їм, що вони уявляють собі світ великою школою, у якій вони є учителями, а всі інші учнями. Така концепція — по думці московської радіовисильні — є далека від дійсности. Вона каже, що тільки тісна співпраця трьох потуг, які несли найбільший тягар війни, може забеспечити тривкий мир. Та сама радіовисильня ще повідомляє, що іранська преса домагається висилки окремої комісії в південні райони Ірану, щоби ствердити, чи британські війська евакуовано з Ірану.

СОВЄТИ ОЗБРОЮЮТЬ ПОЛЬЩУ.

Асошіейтед Прес доносить з Лондону за совєтським радіовим повідомленням, що Совєтський Союз рішив забеспечити Польщу зброєю та амуніцією, даючи їй рівночасно на ту ціль довгоречинцевий кредит. Договір про постачання зброї підписано в Москві в приявності „самого" президента Польщі, Бейрута, який з тої нагоди виголосив теж відповідну промову. Московське радіо додає, що Польщі признано довгоречинцевий кредит „зогляду на трудноші, які польський уряд зустрічає в одержанні звороту польського золота, що його перед і підчас війни приміщено в закордонних банках".

РІЧНИЦЯ АНҐЛЬО-СОВЄТСЬКОГО ДОГОВОРУ.

В четверту річницю анґльо-совєтського договору (26. травня) анґлійський і совєтський міністри закордонних справ обмінялися вітальними телеґрамами, запевняючи себе взаємно про „глибоке бажання" точно виповнити постанови цего договору, який підписано на двадцять літ. Рівночасно анґлійські кореспонденти повідомляють з Москви, що в совєтській пресі немає жадної згадки знагоди річниці цього договору.

ФРАНЦУЗЬКА ІНВАЗІЯ НА СІЯМ.

З Банґкоку повідомляють, що пять сотень французької армії з Індокитаю, піддержані авіяцією та артилерією, перейшли ріку Меконґ та ввійшли до Сіяму. Між французькими військами і сіямською поліцією та цивільними силами почались бої. Французька авіяція бомбардує військові обєкти в глибині сіямської території. Сіямський уряд наказав спротив та за посередництвом британської й американської амбасади звернувся до Орґанізації Обєднаних Держав з закликом, щоб інтервенювали у Франції. Тут іде про територію, яку Сіям забрав вчасі війни від Французького Індокитаю. А теж про видачу утікачів з Індокитаю до Сіяму, які вели аґітацію за незалежність Індокитаю.

КРІВАВІ РОЗРУХИ В ІНДІЇ.

З багатьох місцевостей Індії повідомляють про кріваві сутички між гіндусами і магомеданами, у висліді яких були вбиті і ранені. В деяких випадках мусіла інтервенювати армія.

ҐАНДІ ЗАДОВОЛЕНИЙ.

З Ню Делгі повідомляють, що Магатма Ґанді, відомий зі своєї гострої критики британського правління в Індії, висловив тепер своє вдоволення з анґлійського пляну щодо політичної незалежности Індії. Він заявив, що „це є найкращий документ, який британський уряд міг видати в існуючих обставинах".

ПРОДОВЖУЮТЬ РАДИТИ В ПАРИЖІ.

Заступники міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг, які після недавньої конференції міністрів залишились у Парижі з метою продовжувати підготовчу роботу до мирової конференції, зачали підготовляти мирові договори з Італією та Австрією.

ЛІВІ ГОРОЮ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

В неділю Чехословаччина після 11 років мала свої перші вибори до парляменту. Кінцевий вислід ще не відомий, але на підставі тимчасових обчислень робиться висновки, що в самій Чехії більшість голосів дістали ліві партії, тоді як у Словаччині перемагає правиця. Словаччина матиме в парляменті 69 місць, а Чечія 231. Найважливішим завданням нового парляменту буде затвердити стару, зглядно ухвалити нову конституцію. Теж передбачається деякі зміни в чехословацькому уряді, якщо комуністи вийдуть з виборів найсильнішою партією, а саме на таке заповідається.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПАМЯТИ АВТОРА „НЕ ПОРА, НЕ ПОРА..."

Іван Франко, якого 30-літні роковини смерти припадають на цей рік, вложив так багато в духову скарбницю українського народу, що щоб його правдиво пошанувати треба би статтей многих учених. Але їх не маємо. Тому поминаємо велитня України тільки скромною згадкою.

Уся праця Івана Франка була тісно звязана з змаганнями українського народу до поступу і волі. А тому що український нарід переживає тепер в Україні нову епоху, то вартувалоб провірити, чи та епоха є для українців тим поступом і тою волею, над якими трудився Іван Франко. А треба це зробити ще й тому, що ті, що тепер при владі в Україні, як й їхні приклонники в Америці, твердять, що теперішня Українська Радянська Соціялістична Республика є саме тим, до чого змагав Іван Франко, про що він весь час мріяв, чого під соціяльним і політичним оглядом українському народови бажав і що заповів у свому славному прольоґу до „Мойсея" щодо повного національного визволення й української держави на Карпатах та вздовж Чорного моря.

Вже за життя Франка молоде українське покоління виховувалось у дусі пісні, що стала другим національним гимном, а в якій головний натиск положений на те, що „пора для України жить", а не пора „москалеви, ляхови служить". Для України жити значило працювати і для визволення України спід Польщі й спід Москви. Польщі уже нема в Україні, але Росія далі залишилася. Бо хто тільки визнається на політичній карті Европи, той мусить ствердити, що Україна є під Росією, репрезентованою червоним Кремлем. А як він людина поступова, то хіба мусить ще й те завважити, що в людськім поступі ось та червона Росія є тою самою, якою представляв Франко царську Росію, коли писав:

Росіє! Де лиш ти поставиш стопи,
Повзе облуда, здирство, плач народу,
Цвіте бездушність, наче плісень з муру.
Ти тиснеш і кричиш: „Даю свободу!"
Дреш шкуру й мовиш: „Двигаю культуру!"

З обіймів такої Росії хоче отсе український нарід видертись, як хотів видерти його з неї Іван Франко, пишучи, що з Росії „свобідний дух або тікати мусить", або у ній „живцем вмірає". Отже хто з українців хоче жити для людського поступу й України, той повинен би, на думку Франка, памятати, що отсе крайня пора для них жити, а не для „тюрми народів", якою є в очах Франка Росія, що „попутала народи, всім давши зверхні вигляди свободи".

Чи можна відкинути нині хоч одно слово з цеї так правдивої характеристики Росії, коли ці слова прирівняти дослівно теж і до сьогоднічніх обставин і червоної Росії?

Питає Франко, чи це такий уже давний час, як гибли в Росії Пестель, як мучились Достоєвський і Шевченко, щоб отсе забути? Хіба „різки ще не свистять" і „цілими селами у тюрму не гонять?" Таке писав Франко про царську Росію. А що-ж би написав нині, якщоб був дожив часів чрезвичайки, НКВД, совєтських висилок на каторжні роботи, чи мордування голодом міліонів українських селян? Це певне, що не написав би, що отсе здійснилась віковічна мрія українського народу! Ні, він повторив би ним давно сказане: „Гоніте звіря, бийте, рвіть зубами!".

У XXX-літні роковини смерти І. Франка

„Двадцять і пять літ я був пекарем, що пече хліб для щоденного вжитку". „В кожнім часі я дбав про те, щоби відповісти потребам хвилі й заспокоїти злобу дня. Я ніколи не хотів ставати на котурни, ані щадити себе... У своїй діяльности я бажав бути не поетом, не вченим, не публіцистом, а поперед усього чоловіком... Моїм гарячим бажанням було обняти цілий круг людських інтересів... У нас ще довго будуть потрібні такі, як я, щоб розбуджували інтерес до духового життя і громадили матеріял обтесаний бодай згрубшого. Фундаменти завжди так будується; а тільки на таких фундаментах, на таких стінах може зчасом здвигнутися пишне, сміле склепіння..."

Це слова з промови Івана Франка, яку він виголосив на ювілею його 25-літньої літературної діяльности, влаштованім в 1898 р. львівською академічною молоддю, та якими він з питомою йому скромністю характеризує свою великанську роботу, завжди для одної ідеї: для свого народу.

„Своєю невсипущою працею Ви виховали собі покоління, що чолом бє перед Вами, вважає Вас своїм батьком, провідником, учителем"... — писали Франкові з тої самої нагоди учні станиславівської ґімназії, хоча Франкова творчість ще далеко не була завершена. „Учитель", „Каменяр", „Мойсей" — це слова, якими називається Івана Франка сьогодні й які все ще не точно віддають ціле значення цего велитня української літератури й невсипущого громадського робітника для українського народу, якому він віддав все: свого ґенія, своє знання, свою працю, ввесь труд свого життя.

Уже на переломі 19-го і 20-го віків дух цего сина нагуєвичівського коваля заяснів на українському небосклоні видним з усіх кінців вогнянним стовпом. В особистому житті доля Ів. Франкові не сприяла, але всі трудноші й перешкоди здається, додавали йому ще більше сили й завзяття до праці з одною тільки метою:

Щоб з рабів тих зробити народ.

З тою одною думкою й для тієї одної мети Іван Франко ціле своє життя і справді в поті чола навчав, боровся, провадив:

Яж весь вік свій, весь труд
тобі дав
У незломнім завзяттю...

Жадні, ні чужі ворожі, ні свої темні сили, ні нужда, ні переслідування не зупиняли цего великого каменяра ламати скалу темряви, пересудів, національного назадництва та ренеґацтва в нашому народі;

Блаженний муж, що серед ґвалту
й гуку
На згоду з підлістю не простягає
руку,
Волить зламатись, ніж поклонитись
злому...

Сповнений вірою в правду та її перемогу, він ні на хвилину не випускав важкого молота з рук і безупину, словом і прикладом, взивав до цего інших:

Лупайте скалу! Нехай ні жар ні
холод
Не спинить вас! Зносіть і труд
і спрагу й голод,
Бо вам призначено скалу оцю
розбить!

В такій надлюдській боротьбі за правду, за поступ, бажаючи

...для скованих волі,
Для скривджених кращої долі
І рівного права для всіх

Іван Франко шукав теж заспокоєння свого громадського сумління, бо він був переконаний, що хоч:

Суспільна праця довга, утяжлива,
Зате вона илідна та головно — вона
Одна лиш може заповнить без дива
Життя людини, бо вона одна
Всіх сил, всіх дум, чуття, стремлінь
Людини жадає і їх вичерпує до дна".

Франко — учитель, Франко — каменяр, Франко — Мойсей й багато таких прізвищ можна йому прикласти, але великі люди, як монументальні будівлі. Чим більша будівля, тим дальше треба відійти, щоб їх побачити в цілій величі, пізнавши раніше їх зміст. Згадуючи нову річницю смерти великого Поета, ми з кожним роком бачимо виразніше скільки нових шляхів відкрив цей невпинний мандрівник перед українським народом, скільки нових слів і нових акордів добув він з многострунної гарфи української душі, якими самоцвітами прикрасив і яку силу невялих квіток кинув на наші тернисті шляхи.

Іван Франко, як поет і письменик, як вчений і публіцист, як громадський і суспільний робітник залишив величезну й незрівняну творчу спадщину, вартість і значення якої ми бачимо з кожним роком виразніше. І з кожним роком бачимо виразніше ту велику правду, за яку він боровся, ту безмежну любов, якою він горів і ту єдину ціль, до якої він змагав. Її на імя: воля й щастя українського народу.

В своїй безмірній любові до свого народу і в своїй невсипущій праці для нього він кровю свого серця пише:

Невже по вік уділом буде твоїм
Укрита злість, облудлива покірність
Усякому, хто зрадою й розбоєм
Тебе скував і заприсяг на вірність?...

Невже задармо стільки серць горіло
До Тебе найсвятішою любовю,
Тобі офіруючи душу й тіло?

Як же живі й актуальні ці слова великого поета й сьогодні! З якою точністю можна повторити сьогодні його запитання, що звучить наказом:

За дармо край твій весь политий
кровю
І сила й мягкість, дотеп і потуга
І все чим може в гору дух
піднятися?

Великою вірою в свій народ, в його правду й в його перемогу був перейнятий Іван Франко. Він знав, що пройде ще багато часу, але вкінці таки

Розібємо цю скалу, роздробимо
граніт
І кровю власною і власними
кістками
Твердий змуруємо гостинець і за
нами
Прийде нове життя, добро нове
у світ.

Тільки не піддаватись хвилевим обставинам, не спускати рук і не втрачати віри, та йти за його прикладом, що присягою звучить:

І аж до гробу додержу
Свій прапор ціло.

Бо тільки мужність, стійкість і невсипуща праця можуть довести народ до його кінцевої мети.

Ще треба багато труду й жертви, ще багато терпінь і боротьби, але чим більші вони, тим кращі будуть результати, тим швидше здійсниться пророцтво Івана Франка:

Та прийде час і ти вогнистим
видом
Засієш у народів вольних колі,
Труснеш Кавказ, впережишся
Бескидом,

Покотиш Чорним морем гомін волі
І глянеш як хазяїн домовитий
По своїй хаті і по своїм полі.

Для цієї єдиної ідеї Іван Франко жив і трудився, для неї трудитись невпинно взивав теж інших:

Бо якеж ти маєш право,
Черепино недобита,
Про своє спасіння дбати
Там, де гине міліон?!

— кликав Франко не тільки словами, але насамперед прикладом. Усе віддав він для народу й нічого не бажав для себе: „Хай пропаде моє імя, але хай росте й розвивається український народ!" — говорив він.

І в цьому його велич.

ІВАН ФРАНКО.

Не покидай мене, пекучий болю,
Не покидай, важкая думо-муко
Над людським горем, людською журбою!

Рви серце в мні, бліда журо-марюко,
Не дай заснуть в постелі безучастя —
Не покидай мене, гриже-гадюко!

Не дай живому в домовину класться,
Не дай подумать ані на хвилину
Про власну радість і про власне щастя,

Докіль круг мене міліони гинуть,
Мов та трава схне літом під косою,
І від колиски аж по домовину

Живуть з бідою, наче брат з сестрою.
Докіль життя тяжким нас давить валом,
На пні ламає силою страшною, —

Докіль ще недосяглим ідеалом
Для міліонів ситість, тепла хата, —
Докіль на лицях сльози, ніби ралом,

Борозди риють, — доки зимна грата
Тюремна руки путає робучі,
Мруть з голоду бездомні сиротята,

Пишають під небом ті блискучі
Гнізда розпусти, зопсуття й обмани
І світ заражують, — докіль могучі

„Стовпи" отруту ллють в народні рани,
Думки кують, для прихоті своєї
Люд трупом стелють люті Тамерляни —

Ох, загніздись на дні душі моєї,
Важкая думо! Сильними кліщами
Стискай те серце, якщоб від твоєї

Схибнув я стежки! Ночами і днями
Шепчи над вухом: „Ти слуга нещасних!
Працюй для них словами і руками

Без бажань власних, без вдоволень власних!"

ДОШКУЛЬНИЙ СТАН

Наш край обнятий страйками: залізничників, вуглекопів, а теж робітників в мясарськім, сталевім і автомобілевім промислі. Безогляду на це, як і коли один чи другий страйк покінчиться, треба ствердити, що страйки вже наробили велитенської матеріяльної шкоди. Але матеріяльна втрата в нашому краю не є найважніша. Такий багатий край як Америка швидко прийде до себе із хвилевого матеріяльного занепаду. Попри матеріяльні втрати більше дошкульною є втрата моральна. Нею є в першу чергу розпряження і дезорґанізація майже у всьому прилюдному життю, а в другу чергу втрата престіжу Америки заграницею. Коли Злучені Держави добилися до цього, що їх вважається провідною нацією у світі, то такий престіж є моральним маєтком не самої лише Америки, але й цілого світа. Отже пониження престіжу Америки принесло велику шкоду цілому світови.

Далі треба тямити, що поневолені народи та малі держави дивляться на Америку як на спасительку людства в теперішній світовій політичній та економічній кризі. Коли наша Америка ослабає економічно, всі народи негайно це відчують. Навіть і хвилевий економічний застій в нашому краю мусить некорисно відбитися в цілому світі.

Крім цього політичний світ перестрашений затіями воюючого большевизму. Америка це єдина надія на ратунок перед большевизмом. І саме ця Америка обнята раз-у-раз судорогами великих страйків! Заграниця не розбирається в чому діло. Заграничні народи не розуміють шляхів американської демократії. Коли вони чують про загальний страйк на залізничих шляхах, вони думають, що це є страйк усього робітництва проти уряду.

Майже в цілому світі залізниці є власністю держави, отже не так як в Америці, де залізниці є приватною власністю. Тому світ зрозуміє, що залізничий страйк звернений проти держави. А коли так, то це може бути комуно - большевицька затія — подумають заграницею. Як бачимо, сяк чи так, а шкода для Америки велитенська.

Тепер не час призадумуватися над причинами страйку і над шуканням виновників. Є такі, що нарікають на уряд. Є другі, що обвинувачують власників. А ще інші твердять, що тут винувата ще й диктатура деяких юнійних провідників.

Та цей велитенський страйковий рух, якого ми були свідком є законним, як довго нема закону, щоб його заказував. І тут небеспека, коли іде про добро і права робітництва.

Робітничий рух в Америці дійшов до такої точки, що його міг би хтось використати теж і для загрози інтересів цілости громадянства, а навіть держави. Теперішні страйки це переходовий стан, та якщоб конґрес використав теперішній стан доконечности та перевів закони, які обмежувалиб теперішні осяги робітництва, то це булаб шкода не лише для робітництва, але й для всього демократичного руху. Тому саме теперішні юнійні провідники повинні стати на висоті свого завдання і розуміти свою відповідальність перед історією, та не допустити до цього, щоби конґрес вкорочував права всього робітництва. Знов конґрес повинен зріло призадуматися над напрямом, в якому повинно піти законодавство, яке не допускалоб до страйкових надужить в будучности. Підносяться розумні голоси, щоб на випадок непорозумінь між підприємцями й робітниками придумати обовязковий мировий суд, чи мирове посередництво і в такий спосіб обмежити вибух страйків. Здається, що це найліпший вихід із важкого положення. Суд є судом. Хоч рішенням суду звичайно мало хто вдоволений, бо суд мусить дивитися на справедливість, а не на хвилеве догодження одній чи другій стороні в спорі, то проте рішення суду є обовязкове і вимагає послуху. А конституційний послух законам — це громадянська чеснота і конечність.

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

48)

Як що він не справляється на роботі та не є досить моторний, то фабрика, або ляґерфюрер вживають примус, арешт, карають позбавленням їжі, цигарок, або й катують.

В повітовій управі „Німецького Фронту Праці" в Карльсруе всі ці звірства й знущання не роблять ніякого враження, мені обіцяють справу розслідити, а на мою вимогу усунути ляґерфюрера Фердінанда „партайґеносе" Блюм завважує леданим тоном:

— То не ваша справа — такі вимоги ставити, від цього є німці...

В окружній управі „Німецького Фронту Праці" в Штрасбурзі відношення ще більш „німецьке", а до моєї особи вороже й підозріле, особливо після того, як Блюм зробив доклад про те, що я не почуваю себе німецьким урядовцем.

Ще мені вдалося побути на слідстві в одній з найбільших фірм цієї области в справі масового катування східних українських робітників, про що я говоритиму в спеціяльній праці про недолю наших робітників у Німеччині, а в кінці лютого мене „випросили" зі Штрасбурґа, який я кидав з жалем.

Та на прощання зі Штрасбурґом варто навести один цікавий епізод, якого я був свідком у славній Констанці, що на Боденському озері. Це була моя остання поїздка по Баденській области, завершення моєї трьохмісячної несприятливої роботи, для якої в мене не було стільки запалу, а так мало спроможностей.

В Констанці було кілька ляґерів з „остарбайтерами", але Блюм провадив справу так, що впродовж трьох годин ми всі ляґери оглянули, щоб в останній фірмі пообідати; Блюм завжди укладав плян, так, що найбагатшу фірму лишалося на обідню пору. В цій фірмі ми навіть не бачили робітників, а тільки ляґер, де на приїзд представників зі Штрасбурґа все належно впорядковане, вичищено, словом, „випуцовано" на глянц, як це в війську, коли приїздить начальство. Наші відвідини вичерпувались тим, що Блюм скрізь хвалив уряджения фірми та все звертався в мій бік:

— Та де вони бачили такі умови життя, ці ваші українці, навіть лазню для них упорядковано...

Уряджения були добрі, але чи наші люди користали з цих умивальників і лазні, то я не мав нагоди переконатися, а пізніше не в одній фірмі бачив я ще кращі ляґери, але з умивальників і лазень користали голяндці, чи італійці, а українці ніколи. Показували мені в ляґерах і склади взуття, білизни, одягу, але з того користали „ґерманські" робітники, або союзницькі, а „ворожі", якими були наші люди, носили дерев'яні „сабе" та старі сорочки, зі збірки „Зимової Помочи", яку переводилося в усій Німеччині, а з тієї збірки нашим людям продавали німці сміття й ганчірки дорожче, як нове. Показували мені в ляґерах і найбільш модерні кухні робітничі, їдальні просторні й ясні, де до їжі приґравало радіо, багато гарних річей показували мені німці, але... я знав цілу тему: наші люди жили в тих гарних, модерних ляґерах найднужденнішими жебраками, голодали й мучились. На дві тисячі різних голяндців, французів, словаків, хорватів, італійців, тощо, було кількасот наших дівчат і хлопців, але для них був окремий, відділений колючим дротом барак, чи два, їли вони в своїх „штубах", ніколи в їдальню їх не пускали, а до лазні водили раз на місяць на десять хвилин, щоб вони помились холодною водою, бо гаряча була для „вищих" рас! В цих ляґерах несчисленна адміністрація жила як турецькі баші, але на рахунок бідник українських робітників, бо голяндців, італійців, французів важче було обкрадати й небезпечніше, як цих „вошивих большевиків" українських, як їх звав „партайґеносе" Блюм. В той час, як для адміністрації ляґера варилося мясо та пюре з фасолі, чи гороху, смашна зупа й пудінґ, для голяндців, італійців, французів, тощо, варилося трохи гірше, то для східніх „рабів" варилася десять місяців підряд та самісінька зупа з брюкви, де плавало кілька картопель. Людина божеволіла від тієї одноманітности й її потом обливало, лишень глянувши на ту зупу! Оце так жили наші люди в тих „наймодерніших" ляґерах, про які німець гордо хвалився:

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1946 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 7. Нестор Йосиф.
8. Гарасимів Текля.
В. 9. Гойсан Володимир, Гришко Іван.
В. 34. Кміт Андрій.
В. 44. Третяк Олекса.
В. 57. Колтко Евгенія.
В. 63. Панчак Микола.
В. 77. Стілваґон Анна, Слезак Михайло мол.
В. 86. Пашук Григорій М., Шайка Стефан.
В. 90. Лупацька Катерина, Поцар Михайло, Лупацький Олекса.
В. 94. Федишин Марія.
В. 97. Кіча Анна.
В. 99. Каравеч Іван.
В. 105. МкКускер Йосиф К.
В. 123. Севенська Олена.
В. 150. Блейк Дорота.
В. 156. Труш Павлина.
В. 158. Щаркій Іван Т.
В. 163. Пашковський Іван.
В. 175. Шевчук Михайло, Буката Михайло С., Буката Анна Б.
В. 192. Довганяк Володимир.
В. 196. Баричко Розалія.
В. 217. Романчич Марія, Клодзинський Іван.
В. 221. Іванків Анна, Кашуль Ольга М., Кашуль Емілія А.
В. 229. Василенко Петро.
В. 237. Вілкерсон Бленч.
В. 241. Бардачевська Ксеня М.
В. 251. Заяць Григорій Ю., Смолярська Юстина С., Смолярський Вілям П., Керик Анна.
В. 265. Паламар Михайло.
В. 270. Знайден Стефан.
В. 273. Чайківський Павло.
В. 281. Кобилінський Микола.
В. 282. Надольний Іван.
В. 287. Мінісаль Анна Л., Мінісаль Морійс П., Цан Вілям, Цан Олена А.
В. 288. Когут Михайло.
В. 291. Пацула Ярослав, Гузіль Григорій В.
В. 299. Коваль Стефан А.
В. 308. Лушовський Здіслав.
В. 316. Ґерега Джеймс, Петрів Іван.
В. 325. Врубель Йосиф.
В. 341. Януш Іван.
В. 342. Швайлик Микола.
В. 343. Довгій Ірина, Ковалик Зофія.
В. 345. Тофен Марія К.
В. 348. Токар Петро.
В. 358. Дудар Іван, Дудар Микола.
В. 359. Якубик Анна.
В. 361. Садовник Михайло мол., Скодзинська Ірина, Ничка Антонина, Білоус Іван, Патрайко Йосиф.
В. 363. Леськів Юлія К.
В. 367. Сподарик Михайло П., Якимович Пилип.
В. 370. Падрій Юрій.
В. 372. Головка Ґледіс.
В. 406. Савчак Володимир.
В. 432. Гузіль Микола, Гарматюк Микола, Мучко Петро, Масній Текля, Світельницький Олекса, Кіндрат Микола, Міцелс Григорій, Міцелс Франка, Мних Григорій, Загребельний Михайло, Шелюк Франко.
В. 457. Антонійчук Олекса.
В. 458. Крілик Михайло.
В. 459. Валіхновський Юрій.
В. 468. Бусько Михайло, Бусько [illegible] Додик Олена, Додик Іван, Боднар Франка, Бусько Магда, Мартинюк Молій, Поворозник Ольга М., Поворозник Ілько, Стельмах Михайло, Мартинюк Володимир.
В. 470. Ленік Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Ковальчук Лука.*
В. 20. Городицький Іван.
В. 40. Глинська Анеля, Свідерський Микола.
В. 72. Здерко Іван.
В. 78. Вавришко Тома,* Стиців Теодор.
В. 94. Єнеґен Ерсел.
В. 95. Борута Юрій.
В. 161. Гречун Ева.
В. 270. Гайдук Клим.
В. 319. Борута Чарлс.*
В. 352. Скульська Софія.
В. 432. Теребуш Стефан.
В. 441. Станко Іван,* Костек Петро.*
В. 445. Бабій Стефан,* Бабяк Василь.*
В. 456. Чаглій Іван.*
В. 464. Семенюк Олена.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 97. Попович Йосиф.*
В. 121. Чорній Омелян.*
В. 158. Заяць Анна.
В. 219. Тріщук Степан,* Тріщук Параска.
ЧВ. 252. Кулиняк Петро.
В. 288. Немій Йосиф 2.
В. 350. Стефаніско Микола мол.,* Стефаніско Текля.
В. 352. Коцопій Стела, Коцопій Юрій,* Коцопій Розалія, Коцопій Григорій.
В. 370. Ліпцан Анна.
В. 371. Петричкович Іван,* Петричкович Катерина.
В. 459. Буган Анастазія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 17. Пилипів Едвард Л.*
В. 265. Гозела Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 28. — 2 члени.
В. 342. — 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Рапала Анастазія, Рапавий Йосиф.
В. 8. Богдан Катерина.
В. 9. Крисок Чарлс.
В. 26. Пінковська Сузанна.
В. 40. Теч Теодора, Теч Анна, Пеленський Іван.
В. 48. Солила Маріянна, Вереспій Іван Е.*
В. 59. Вингренович Володимир 2, Вингренович Зофія.
В. 60. Кравчин Микола.
В. 61. Коземчак Марія, Коземчак Юрій.*
В. 72. Федик Антін, Курач Каролина С., Курач Іван.
В. 78. Вдовяк Антонина, Ваненчук Антін, Косінський Михайло.
В. 82. Лешеґа Софія.
В. 85. Марлович Федор,* Марлович Йосиф.*
В. 91. Хаць Катерина.
В. 98. Волій Павло.*
В. 115. Лемчак Марія.
В. 138. Єтебішевський Олекса.
В. 159. Петрик Стефан, Петрик Михайло.*
В. 160. Іванців Ольга.
В. 177. Андрухів Володимир.*
В. 204. Коваль Теодор.
В. 207. Сторожук Марія А.
В. 242. Кролик Ольга 2.
В. 244. Бензій Йосиф.*
В. 251. Попель Стефан,* Попель Берниса Р.
В. 252. Попільчак Михайло.*
В. 253. Мельник Мистися П., Мельник Стефан С.*
В. 276. Дуджик Петро І.*
В. 284. Гладишевський Данило.*
В. 291. Скібо Юліян.*
В. 361. Тихоліз Ева, Качур Елизавета.
В. 362. Лірій Гуль.*
В. 365. Горват Тесій, Цебрінський Іван,* Камінська Марія, Цибрінська Антонина.
В. 390. Ґрамошак Юрій мол.*
В. 414. Вітовська Марселя.
В. 441. Процак Василь М.*
В. 445. Гарасимець Ольга, Коваль Марія.
В. 469. Капаловська Магдалена, Капаловський Андрій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Стефаніско Микола мол.,* Стефаниско Текля.
В. 58. Чорній Омелян.*
В. 166. Немій Йосиф 2.
В. 178. Петричкович Іван,* Петричкович Катерина.
В. 223. Фещак Ольга.
В. 237. Коцопій Стела, Коцопій Розалія, Коцопій Григорій, Коцопій Юрій.*
В. 240. Шафран Анна М.
В. 362. Заяць Анна.
В. 413. Буган Анастазія.
В. 414. Ліпцан Анна.
В. 457. Клюкер Вілям.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 17. Пилипів Едвард Л.*
В. 265. Гозела Ольга.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 28. — 2 члени.
В. 342. — 1 член.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 195. Родак Сузанна, Родак Михайло.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 11. Баліґуш Марта.
В. 39. Шей Марія Е. Т.
В. 41. Гливка Марко.*
В. 63. Пайо Марія.
В. 83. Тимчій Іван.*
В. 99. Федаш Микола.*
В. 122. Пунда Стефан,$ Пунда Едвард.*
В. 161. Шумила Анна, Шумила Теодор.
В. 292. Чарній Пилип,* Деркач Катерина.
В. 467. Горчак Петро,* Горчак Перла, Горчак Еленора.
В. 473. Маркуш Олена.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Барна Феня.
В. 7. Пласконос Теодор.
В. 28. Гузій Марія.
В. 53. Пук Григорій.
В. 59. Будник Меланія.
В. 67. Дацько Микола.
В. 70. Мазур Петро.
В. 76. Стойко Катерина.
В. 102. Лабяк Михайло.
В. 117. Шкрибайло Осип.
В. 119. Стахура Анна.
В. 158. Шеремета Василь, Копетко Іван.
В. 165. Костинський Василь.
В. 204. Павелко Антін.
В. 217. Іванів Олена.
В. 221. Ґудз Микола.
В. 242. Гришко Франко.
В. 251. Сендеґо Теодор.
В. 292. Грабенюк Микола.
В. 324. Бандуровський Василь.
В. 347. Мокриньский Григорій.
В. 358. Купцевеч Анастазія.
В. 365. Федорович Михайло.
В. 370. Скальський Михайло.
В. 383. Козак Михайло.
В. 401. Ламакін Іван.
В. 403. Бекач Іван.
В. 405. Сисак Стефан.
В. 473. Була Антін.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	34,307
В місяці квітні 1946 р. принято нових	104
В місяці квітні 1946 р. принято нaново	22
В місяці квітні 1946 р. принято з переступними листами	18
В місяці квітні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	2
В місяці квітні 1946 р. принято зо старого роду обезпечення	3
Разом	34,456
В місяці квітні 1946 р. суспендовано	60
В місяці квітні 1946 р. відійшло з переступними листами	17
В місяці квітні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	2
В місяці квітні 1946 р. відійшло до нового роду обезпеч.	3
В місяці квітні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	16
В місяці квітні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	—
В місяці квітні 1946 р. відійшло з виплаченим обезпеч.	2
В місяці квітні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці квітні 1946 померло	30
Разом	130
З кінцем місяця квітня 1946 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,326

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	88
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	157
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	468
В клясі О-1000	на $1000	320
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,674
В клясі Р-1000	на $1000	2,992
В клясі Р-1500	на $1500	35
В клясі Р-2000	на $2000	29
В клясі Р-2500	на $2500	3
В клясі Р-3000	на $3000	[illegible]

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,159
В клясі Е-1000	на $1000	1,375
В клясі Е-1500	на $1500	32
В клясі Е-2000	на $2000	22
В клясі Е-2500	на $2500	2
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,428
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,787
В клясі W-1500	на $1500	41
В клясі W-2000	на $2000	20
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		81

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	175
В клясі Т- 500	на $ 500	3,651
В клясі Т- 750	на $ 750	533
В клясі Т-1000	на $1000	7,939
В клясі Т-1500	на $1500	188
В клясі Т-2000	на $2000	53
	Разом	34,326

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 55. Кашубінський Едвард.
В. 56. Лаінґо Іванна К.
В. 60. Подлужний Маріян мол.
В. 83. Бабяк Іван Й., Боген Йосиф М.
В. 94. Касій Мирна.
В. 99. Камад Михайло.
В. 102. Кшановська Елена М., Брунарський Роберт, Брунарський Вілям, Кшановський Ненсій К.
В. 105. Смалеґа Михайло В.
В. 112. Матерна Евелина М., Матерна Юліянна.
В. 124. Романська Ольга.
В. 156. Гнатів Ґлорія Дж.
В. 204. Пшик Юстина.
В. 234. Павлишин Анна.
В. 237. Скот Тома Р.
В. 238. Вонс Олеся А.
В. 241. Бардачевська Дженета.
В. 251. Бобула Чарлс М., Бобула Маргарета М., Бобула Едвард С., Бобула Джійна К., Наконечний Розмарія, Рибич Іванна, Рибич Тома мол., Рибич Дженис, Наконечна Кароля Л., Наконечний Конрад А., Сорочак Шерон Л., Наконечний Роберт А.
В. 265. Паламар Марія А.
В. 281. Івасько Вілям М.
В. 291. Бойко Денис М., Бойко Роналд, Бойко Марія А.
В. 316. Парута Михайло Н.
В. 321. Омелко Кароля Л.
В. 336. Іваночко Роберт Ален, Валдрон Вейн Л., Іваночко Давид С., Бобула Теодор мол., Бобула Іван М.
В. 341. Гладиш Христина А.
В. 358. Кухта Мирослав.
В. 361. Федун Марія А., Федун Стефан.
В. 385. Гріцько Андрій М., Гріцько Сандра К.
В. 397. Борошевич Патрися Дж.
В. 406. Пісечко Вілям, Войтович Денис.
В. 425. Ґонас Рой Б.
В. 428. Кіт Павло, Кіт Петро.
В. 432. Сидорко Дайана Р., Загребельний Люба В.
В. 445. Годованець Олекса, Мелеско Ернест В., Мелеско Лінда О.
В. 458. Крілик Володимир.
В. 461. Шушереба Анна.
В. 468. Бусько Едвард Дж., Сенюк Анна В.
В. 469. Яйко Віра.
В. 478. Романчук Павло Ю.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 1. Сівець Андрій.
В. 7. Новій Теодор.
В. 78. Стерник Іван.
В. 304. Ваврів Андрій мол.
В. 341. Блок Іван.
В. 445. Тарновецька Ірина О.
В. 459. Валіхновський Юрій Ф.
В. 464. Кравець Анна, Семенюк Юрій, Семенюк Микола.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 219. Тріщук Марія.
В. 350. Стефаніско Агнеся, Стефаніско Олена, Стефаніско Іван, Стефаніско Вілям, Стефаніско Йосиф, Стефаніско Микола мол., Стефаніско Патрися А.
В. 361. Ґорський Дорота А.
В. 370. Ліпцан Михайло мол.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 74. Маланяк Стефан.
В. 103. Яків Віктор.
В. 425. Ґонас Іван мол.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 61. Коземчак Михайло, Коземчак Вілям.
В. 85. Мусійчук Зофія.
В. 121. Мандрик Ярослав.
В. 166. Фафаліс Теміcтоколис, Фафаліс Павлина, Фафалис Марія, Фафалес Маркела, Фафаліс Іван, Фафаліс Ірина, Фафаліс Деспо.
В. 201. Поста Іван, Поста Григорій.
В. 219. Ґюз Едвард К.
В. 251. Попел Роналд Л., Попель Кароля Л.
В. 277. Стефанів Йосифа.
В. 283. Вінцентій Михайло І., Вінцентій Марилінa Д.
В. 291. Чупак Стела, Боржак Теодор.
В. 362. Лірій Павло, Лірій Гуль мол.
В. 369. Галулько Маріянна, Пагула Павлина.
В. 432. Олійник Маруся.
В. 464. Франків Вілям Р., Ништа Станислав.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Стефаніско Вілям, Стефаніско Олена, Стефаніско Агнеся, Стефаніско Іван.
В. 414. Ліпцан Михайло мол.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 74. Маланяк Стефан.
В. 103. Яків Віктор.
В. 425. Ґонас Іван С. мол.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 7. Нiстрян Йосиф.
В. 9. Гойсан Володимир.
В. 34. Кміт Андрій.
В. 44. Третяк Олекса.
В. 56. Сєвний Олекса.
В. 57. Колтко Евген.
В. 94. Равський Григорій.
В. 97. Кіча Анна.
В. 175. Буката Анна, Буката Михайло, Шевчук Михайло.
В. 196. Баричко Розалія, Костюк Володислав.
В. 221. Кашуль Ольга М., Іванків Анна, Кашуль Емілія А.
В. 237. Мамчур Бленч.
В. 273. Чайківський Павло.
В. 299. Коваль Стефан А.
В. 342. Швайлук Микола.
В. 345. Тофен Марія.
В. 358. Дудар Іван, Дудар Микола.
В. 359. Якубик Анна.
В. 363. Лескiв Юлія.
В. 459. Валіхновський Юрій Ф..

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 47. Явна Ольга.
В. 73. Педченко Василь.
В. 182. Качур Василь 2.
В. 204. Дворчин Станислав, Дворчин Петро.
В. 217. Базів Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,712
В місяці квітні 1946 р. принято нових	68
В місяці квітні 1946 р. принято наново	10
В місяці квітні 1946 р. принято з переступними листами	10
В місяці квітні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	3
Разом	11,803
В місяці квітні 1946 р. суспендовано	28
В місяці квітні 1946 р. відійшло з переступними листами	5
В місяці квітні 1946 р. відійшло до старших членів УНС	26
В місяці квітні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	3
В місяці квітні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	7
В місяці квітні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці квітні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	—
В місяці квітні 1946 померло	—
Разом	69
З кінцем місяця квітня 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,734

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій	на $500	4,152
В клясі 2-гій	на $400	1,195
В клясі 3-тій	на $100	2,357
В клясі 4Р	на $ 250	59
В клясі 4Р	на $ 500	1,495
В клясі 4Р	на $1000	420
В клясі 5Е	на $ 250	216
В клясі 5Е	на $ 500	1,516
В клясі 5Е	на $1000	324
	Разом	11,734
З кінцем місяця квітня 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		46,060

У В А Г А,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за квітень 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж квітня 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ДЕЛЕҐАТИ НА ТРЕТИЙ КОНҐРЕС У ВАШИНҐТОНІ

Отсим повідомляється всіх делеґатів на Третий Конґрес Американських Українців, який відбудеться в пятницю, 31-го травня і суботу, 1-го червня б. р. в Вашингтоні, Д. К., в салі „Алмас Темпл Клоб Авдиторії" при 1315 К. улиця, що рестрація делеґатів буде відбуватись в Синій кімнаті готелю Гемілтон (BLUE ROOM, THE HAMILTON HOTEL, 15th & K STS., N. W.) в четвер, 30-го травня від полудня до півночі і в пятницю, 31-го травня, рано від 8. до 9:30 години. Всіх делеґатів, зараз по приїзді до Вашингтону, просимо отже зголоситись до Гемілтон готелю і зареєструватись, де дістануть теж інформації про кімнати на нічліг.

Іван Франко.

VIVERE MEMENTO!

Весно, що за чудо ти
Твориш в моїй груди!
Чи твій поклик з мертвоти
Й серце к життю збудить?

Вчора тлів, мов Лазар, я
В горя домовині —
Що ж це за нова зоря
Мені блисла нині?
Дивний глас мене кудись
Киче — тут то, ген то:
„Встань, прокинься, пробудись!
Vivere memento!

Вітре теплий, брате мій,
Чи твоя се мова?
Чи на гірці світляній
Так шумить діброва?
Травко, чи се, може, ти
Втішно так шептала,
Що зпід криги мертвоти
Знов на світло встала?
Чи се, може, шеміт твій,
Річко, срібна ленто,
Змив мій смуток і застій?
Vivere memento!

Всюди чую любий глаз,
Клик життя могучий...
Весно, вітре, люблю вас,
Гори, ріки, тучі!
Люди, люди, я ваш брат,
Я для вас рад жити,
Серця свого кровю рад
Ваше горе змити.
А що кров не зможе змить,
Спалимо вогнем то!
Лиш боротись—значить жить...
Vivere memento!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

—o—

САМОЛЕТОМ З НЮ ЙОРКУ ДО ШІКАҐО.

Був хмарний, невиразний день. Зі сорокпять хвилинним опізненням загудів мотор, завертілись пропелери й „наш" літак, підстрибнувши кілька разів на землі, легким летом ластівки повільно почав підноситись вгору. Ще кілька хвилин і маліють під нами будівельні велитани, зникають люди.

Перелітаємо Гудсон, минаємо нюджерзькі фарми й тоді знівечена творами людських рук поверхня великого міста переходить у пишний зелений килим матері-природи. Тільки широкі шляхи вються гадюкою, то виринають серед розлогих піль, то губляться в лісистих ярах.

Та цим чудовим видом око не довго милується. Якась заблукана хмара, наче театральна занавіса закрила нам краєвид тільки на короткий час, але як уступила — під нами знова не так видне, як здогадне людське муравлище. Ми знова понад хмарою, що наче стадо сірих баранчиків розбігається під ударами пропелерів чотиро-моторового повітряного велита. Кілька разів натрапляємо на повітряні порожнечі і літак починае спадати то підноситись, відповідно до того, яку силу опору зустрічають під собою його розлогі крила. А зелені горби, що їх видно крізь щілини хмар свідчать, що зближаємось до Пенсильвенії. Обід заставляє одірвати очі від поезії внизу та звернути їх на мясно-салатну прозу перед собою.

Перелітаємо понад озером Ірі, що серед зеленого моря виглядає, власне, на острів. Глядіти на воду з висоти 2,000 метрів — це справді нічого інтересно. Але в загальній гармонії красок, у барвному, калейдоскопі зелених гаїв, сірих людських осель, порізаних шляхами ланів, втомлене надмір вражінь око шукає одпочинку на тихому одноманітному плесі води, щоб опісля ще з більшою силою вхлонювати красу багато - барвної землі.

На обрію знова появляються сірі зариси великого міста. Крилатий велит повільно наближається до землі — неомильний знак, що долітаємо до мети. Ось уже видно перші познаки життя й з цим на думку починають хвилювати здогади, як приймуть тут українського артиста та українську музику.

Ще останні обороти пропелерів, остання хвилина в повітрю й ми знова зустрілись зі землею.

Роман Придаткевич.

ПОШУКУЄМО 241 ЖЕРТВОДАВЦІВ по $100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ" НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода", орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенности в кожній гуманітарній акції американських українців, заклuкає їх тепер до активної та жертвенної участи в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як $100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи" на допомогу українським жертвам війни зложили:

259) NICHOLAS CAFETERIA (Микола Кравчук), Ню Йорк, Н. Й.	$ 100.00
Попередно Проголошено	25,891.85
Разом	$25,991,85

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто долярів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу", на таку адресу:

SVOBODA
P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо відділи У. Н. Союзу, що організатор **А. Маланчук** відвідає впродовж місяців **червня і липня** всі відділи У. Н. Союзу в горішній частині стейту Ню Йорк у таких місцевостях: **Бофало, Лакавана, Ланкестер, Ніяґара Фолс, Рачестер, Оборн, Елмайра, Сиракюз, Ром, Ютика, Дургемвіл, Геркімер, Літл Фолс, Амстердам, Бродалбін, Коговс, Трой і Гудсон, Н. Й.**

Організатор А. Маланчук повідомить ще окремо відділи, коли якраз він буде в поодиноких місцевостях. Просимо хвальні заряди відділів в поданих тут місцевостях дати всяку можливу поміч А. Маланчукові в його організаційній праці. 104,-

Головна Канцелярія У. Н. Союзу.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

—o—

КЛІФТОН ГАЙЦ, ПА.

На допомогу діячам української культури.

Дня 7. травня на місячних зборах У. А. Г. Клюбу секретар Петро Гришко, що походить уже з молодої ґенерації, відчитав письмо від Комітету Помочі Скитальцям-Діячам Української Культури і сказав, щоби цій культурно-гуманітарній справі присвятити більшу увагу. По дискусії всі присутні рішили жертвувати з касі клюбу $50, а теж заявилися за те, щоби вступити в члени Комітету. Це вже є друга жертва по $50, що її складає цього року ця організація.

Тому два тижні жіноче товариство ухвалило на своїх зборах виасиґнувати з своєї каси $25, які секретарка, п-нна Марія Канюка, вишле до Комітету Помочі.

Т. Федусь.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Продовження збірки по смерти члена від. 393 У. Н. С.

Ми згадували вже про похорон бл. п. Андрія Стефановича, члена тов. Жидачів, від. 393 У. Н. Союзу. Тоді переведено збірку на сироти і вона принесла $81.50. Ми обіцяли, що збірка буде продовжувана. Так і сталося. Тепер проголошуємо ще жертви на $23.50, разом вже є 105, висланих до комітету в Філядельфії.

Жертви склали такі:

По $5: Еґнес Тамсон, Софія й Андру Малин з Каліфорнії, Ольга й Отто Сиско, обоє Колосовські, а К. Стефанович $3.50.

Іван Дубик, голова.

—o—

ВИЛЕМАНТИК, КОНН.

Складка з нагоди свяченого.

І в нашій місцевости відбулося свячене зараз по Великодни. Невелика наша громада використала й цю нагоду, щоб призбирати щось на поміч українським скитальцям. Жертви зложили:

Парафія Св. Петра і Павла $50, а по $5: С. Кінчик, Д. Добуш, В. Гірчиця, Т. Гірчиця; С. і К. Пушинські $6; В. Кінчик $3; а по $2: А. Савка, М. Микетин, о. В. Горохівський, П. Ярецка, Д. Ґамут, К. Гірчиця, В. Іванчишин, П. Сороколіт, М. Л. Процюк; по $1: С. Пелегач, Л. Лукар, В. Горошко, О. Бандас, П. Кінчик, А. Сороколіт, І. Яник, Т. Пелехач, П. Сопілка.

Разом зібрано $106.

Ці гроші вислано до нашого комітету в Філядельфії, наш комітет складає всім жертводавцям найщирішу подяку за те, що послухали нашого зазиву.

В. Кінчик.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ҐРУПА Б.

400. Михайло Співак шукає Співака Антонія і Семаня.
403. Баляш Ярослав шукає Баляша Ілька.
404. Шлапа Влас, син Степана і Марії Пілпики з с. Гуміці, шукає Пілпики Олександра, сина Данила.
406. Зарицький Антін шукає дядька Коваля Йосифа.
407. Самійлович Ольга шукає Кравчина Михайла.
409. Бойко Микола, Каролина, Орест, Роман з Буцнева, Тернопіль, управитель школи в Підгайчиках, Перемишляни, шукають Романова Івана.
410. Жидяк Осип, син Григорія з Рихвальду, шукає родини Барановських з Рихвальду, Горлиці.
413. Чомаєць Іван і Микола, сини Василя з с. Опорець(Сколе, шукають Мевкало Василя, Івана і Параскевію, Ракочий Івана, Матійків Анну, Кочайло Івана і Гафу.
416. Іваськів Михайло, син Гната, і Павло, син Андруха, Криса Вікторка, Стацюк Гіларій, шукають Іваськів Григора, Мандзій Якова і Татіяну.
416. Кулик Микола і Дмитро з с. Висови, Горлиці, шукають вуйків Івана і Михайла Бортняк.
418. Анна Пішецька з Чагаринських шукає Матт Стабак.
420. Петро Демчук, син Стефана з с. Луки, шука Демчук Яця з с. Луки, Калуш.
422. Миськів Михайло з с. Максимовичі, Самбір, шукає стрiечного брата Миськів Гриця.
423. Бурбела Стефан з с. Вибудів, Бережани, шукає брата Бурбела Осипа.
424. Рішко Стефанія з Конюхова, Стрий, шукає стрийка Рішко Василя з родиною.
425. Анна (нар. Стецура) Гловяк шукає Скурський Теклю і Петра, Мальнічка Павлину.
426. Іван Цяприна, син Теодора з Манаєва, Зборів, шукає родину Олени Базілевич (Готворт), Анну Кірик і Чаприна Онуфрика.
427. Паламарчук Микола, син Івана і Пелагії з с. Увин, Радехів, шукає вуйка Паламарчук Миколу.
428. Мацек Михайло шукає кузинку Мадзи Анну.
429. Анна Хомишак-Палиго шукає Симанчик Анастазію родом з Волі Ріжної, Сянок.
430. Кілик Феня шукає сина Кілик Івана з с. Монастирець, Сянок.

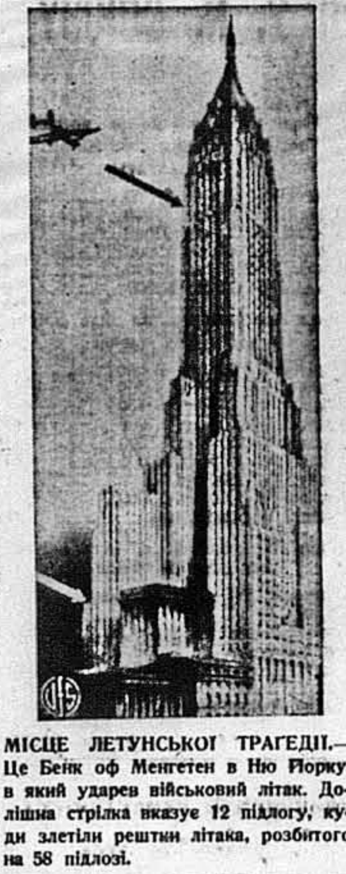

ДЖАН Л. ЛУТС, президент Юнатед Майн Воркерс, якого тепер атакують з різних сторін, закидуючи йому диктаторські нахили.

431. Марія Валик-Гуляйгродзка шукає братанка Гуляйгродзкого Михайла і Миколу, Пукало Михайла і Станислава.
432. Курчик Андрій шукає брата Курчик Корнила з с. Адамово, Дорогичень.
433. Чепко Володимир з Таврії шукає двоорідного брата Щіпака Івана.
434. Чепко Анна з дому Татарова ур. в Київщині шукає брата Татарова Григорія род. з Чигарині.
436. Хома Катерина шукає Лавер Тимка з с. Терка, Ліско.
437. Мацяк Володимир шукає хресну маму Козловську Марію.
438. Приставський Еміль з Сокаля шукає Копасевич Е.
441. Крук Стефан, син Михайла і Марії з Желехівських з Борині коло Турки шукає вуйка о. каноніка Желехівського Миколу.
442. Береський Володимир, син Миколи з Ступниці, Самбір, шукає тітку Марію Броніцьку.
443. Лищишин Антін, син Гната, шукає тітку Гринські Магду з с. Вага, Підгайці.
444. Куровець Іван Шведик, син Михайла з Батятич, шукає Нихнюк Анну з Рудих, Рудий Івана і рідню.
445. Стецура Теодор з с. Лисятич, Стрий, шукає Голія Михайла з рідню, Кухар Марію, дочку Івана і Катерини, Буцяка Івана, сина Теодора і Марії, Потріника Олексу з рідню, Берника Теодора, сина Василя.
447. Барбарний Юрій шукає Саблука Івана.
448. Папуга Ілярій з с. Слобода Золота, Бережани, шукає братів Бльондиненко Володимира, Кіналь Степана і Семена.
449. Лисейко Анна, дочка Івана, зам. в Торчиновичі, Старий Самбір, шукає тітку і вуйка Кравець Марію і Семена з с. Пишнець, Турка.
450. Сенів Дмитро шукає батька Сенів Гриця, стрийка Сенів Афтанаса, тітку Черба Анну.
452. Римський Олекса з с. Вязівок, Городищенського району, Київської области, шукає Римського Петра (Богоноса).
453. Бондаренко Терентій (Харченко) шукає Кравченко Терентія Петровича, Шульга Феопелита Іліча.
455. Ясінська Юлія, донька Йосифа з с. Тирява Волоська, Сянік, шукає стрийка Ясінського Степана.
456. Самійлович Ольга шукає Кравчина Михайла.
457. Гжувачевська Ольга з дому Радке, шукає Коншак Леоніда і Ольгу.
458. Колішак Михайло шукає дядька Малюка Івана з с. Либохора, Турка.
459. Кондзола Таня з дому Гриців шукає Савюк Параску, Дору, Анну, всі з с. Острів, Станиславів.
460. Попіщук Петро шукає Скригонюка Остапа з дружиною родом з Княжа Криниця, Київщина.
461. Антоняк Іван шукає Дочила-Гірного з с. Чернява.
462. Плаксій-Переслуга Ольга шукає рідну бабусю Переслугу Анну, Івана і Михайла Переслугу.
463. Шустик Федір шукає дядька Красовського Якова з Волині.
464. Кіхтан Василь шукає вуйка Волошиновського Івана з с. Галівка, Самбір.
465. Глухий Теодор шукає дочку Глуху Марію.
466. Сусол Фелімон шукає тітку Загинач Анну.
467. Шаянецький Антін шукає Кусія Василя.
468. Попіл Іван шукає Нурко Василя.
469. Локач Ярослава шукає стрийків Височанського Івана, Наконечного Степана.
470. Макар Станислав шукає Маціовського Степана.
471. Каратник Анастазія родом з Угринова, Калуш, шукає батька Каратника Михайла.
472. Маланюк Мирон, Сагайдак Яким, родом з Угорець, Золочів, шукають Бруху Мирона і Сагайдак Ефросину зам. Люту.
473. Старановський Іван шукає батька Старановського Миколу.
475. Сікорський Микола шукає сестру Ксеню Сікорську зам. Лабак і швагра Михайла Лабак.
476. Стасула Ярослав шукає кузинку Павлів Параню з дому Пилипів, дочка Івана.
477. д-р Безушко Володимир шукає братів Безушко Теодора і Семена.
478. Кузан Юлійи шукає тітку Анну Тісу ур. Боднар з Монастира Дереж., Дрогобич.
479. Черкас Остап шукає стрийка Черкаса Петра.
480. Кметик Юля шука вуйка Вайду Петра.
481. о. Данилюк Іван шукає Мостиську Теофілю з Золочева.
482. Гірчиця Володимир шукає сестру Гірчицю Марію зам. Стриховську та Бойко Анну.
483. Гарматюк Мирослав шукає тіток Адамович Софію і Марію Нароговнч з дому Присяжнюк.
484. Кокот Анна з дому Сидорчук шукає дядька Красуцького Андріяна з Радошина, Ковель.
485. Губчак Йосиф шукає швагра Зарембу Романа в Акрон і Голуба Павла в Шікаґо.
486. Шандора Володимир шукає вуйка Поворотного Федора.
487. д-р Коваль Володимир шукає дядька Чубукова Андрія.
488. Савченко Іван шукає вуйка Веремейчика Івана Васильовича.
489. Бенько Іван шукає брата Бенько Івана і сестру Катерину.
490. Малич Маланя шукає брата Ковура Миколая.
491. Бучинський Омелян шукає Бучинського Олексу з с. Козівки, Бережани.
494. Демків Михайло шукає тітку Сташінську Марію.
495. Галушка Клим шукає Герасимова Пилипа.
497. Нога Михайло шукає вуйка Барана Федора, сина Стефана з с. Волі Мявнівської, Мостиска.
499. Теплий Степан, син Петра, шукає вуйка Совальського Андрія з с. Вівса біля Козови, Підгайці.
500. Боронка Василь шукає стрийка Воронку Олексу з Рави Руської.
501. Рябий Петро шукає тітку Рябу Марію з с. Топорів, Броди, та тітку Рябу Настю.
502. Пацюк Микола шукає брата Пацюка Данила.
503. Янишевський Василь шукає Гавриk Василя з с. Янів, Самбір.
504. Товарницький Грицько, син Івана, шукає вуйка Шіґета Гната з с. Черешинька, Сторожинець.
505. Бариляк Микола шукає брата Бариляка Майка з с. Ориниківці, Калученці.
506. Довгань Текля шукає батька Довгань Михайла з с. Жарків, Броди.
507. Заріхта Антін шукає Семиниxа Єнель з м. Тернополя.
508. Берник Дмитро з Биргомети, Сторожинець, Буковина, шукає вуйка Пирипилицю Гаврила Тодірового.
510. Ябченяк Стефан шукає тітку Кравчик Катерину з с. Заватка, вуйка Кравчик Федора з с. Сянічок, Сянік.
511. Богужевський Григорій шукає двоюрідну сестру Саганович Агафію з с. Старобін, Слуцк.
513. Макара Іван шукає вуйка Паращак Алека з с. Радожищі, Сянік.
514. Сеґіда Марія шукає дв. сестру Куть Стефанію сз. Малі Фільварки, Броди.
515. Семко Петро шукає Валл Вільгельма з Басарабії Гофносталь, Валл Ренгольта з Басарабії, Аккерманський повіт.
516. Антіновський Микола шукає ст. брата Венустов Сергія з Олександрівського повіту, вуйка Венустова Василя лікаря.
517. Свідерський Володимир шукає брата Свідерського Миколу з с. Білий Камінь, Золочів.
518. Барановський Гавриїл шукає сестру Зімак Марію з с. Колодіївка, Скалат, брата Ягозінського Павла з с. Старий Скалат, Скалат.
519. Яжків Василь шукає вуйка Іванів Максима з с. Гуминська, Камінка Струмилова.
520. Трембач Василь шукає Іванчука Михайла, Трембача Прокопа та Гураша Стефана.
521. Гринцишин Панько з Кривок, Тернопіль, шукає Гураша Стефана.
522. Черниш Галина сестра Галя шукає Бубнюк Стефанію і її доньок Дарію, Галину і Оришку.
523. Олександер Кульматицький і Володимир Королик шукають Михайла Горбацьо, Василя і Анну Горбацьо.
524. Савин Анна, жінка, шукає Савина Юстина.
525. Марія з Рудих-Солонинка шукає Олександра Буняковського з Киярин біля Пiволочиськ.

Марія з Рудих-Солонинка шукає доньок Тимотея і Василя Федоровича, Заднишівка, Підволочиська.

526. Куць Іван, син Романа з Гуминськ, шукає Анну Обуховську з Кобялків, Теребовля.
527. Марія з Рудих-Солонинка шукає Віру Добровольську з дому Яворськаз с. Токи коло Підволочиськ.
528. Леськів Стефан з с. Руда Сілецька, Камінка Струмилова(шукає Кручкевича Теофіла і Володимира з с. Руда за Бугом.
529. Шеремета, кузин, шукає Марію Шеремету з дому Савка з с. Немеч, Броди.
530. Ксеня Локаєнко шукає Анну Локаєнко.

МІСЦЕ ЛЕТУНСЬКОЇ ТРАҐЕДІЇ.— Це Бейк оф Менгетен в Ню Йорку, в який ударев військовий літак. Долішна стрілка вказує 12 підлогу, куди злетіли рештки літака, розбитого на 58 підлозі.

531. Ольга Війтенко шукає сина Війтенка Юліяна.
532. Вигінний Петро шукає Мирослава Вигінного.
533. Галина з Врублівських Вигінна шукає Подгорецького Павла.
534. Івченко, мама, шукає Івченко Елеонора.
535. Михайлова Анна шукає Никитину Ольгу.
536. Шпаківська Віра шукає Палагута Анатоля.
537. Галина з Врублівських Вигінна шукає Василя Авраменка, балетмайстра.
538. Корчинськей Яків з с. Половець, Чортків, шукає Половеського Михайла тіточного брата, Корчинського Павла, Погорецького Гната.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати **групу і число.**

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Маямі, Флорида. — До проголошеної збірки додати: Мирослава Івашко $5.

Іванка Ч. — Дякуємо. Передано до поміщення в „Юкрейніен Віклі".

Н. С. Міннеаполіс, Мінн. — Про козаків і Собеского під Віднем є вже багато українського матеріялу. Про це вже були нераз статті в „Свободі", а по англійськи в „Юкрейніен Віклі". Що поляки далі тільки собі приписують перемогу над турками під Віднем, то це стара справа. Українські історичні розвідки вже цю справу вияснили.

М. Ф., Торонто, Онт. — Коли посилається щось як „оголошення", то це є платне.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

—o—

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Тов. ім. Дмитра Вітовського, від. 301, повідомляє всіх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 2. червня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори бо є важні справи до полагодження; також буде справа пікніку. Просимо довгуючих членів прийти і вирівнати свої вкладки. — За уряд: Т. Кошинський, предс.; М. Іліяш, кас.; М. Савчин, секр.

ПОШУКУЮТЬ

ПОШУКУЮ в справі їх свояків, що тепер є на скитальщині (в американській окупаційній зоні) наступних: **ДУМИЧА МИКОЛИ,** сина Павла (Фрузаків) зі Старої Роти, повіт Старий Самбір. Остання його адреса була Ню Йорк, З. Д. А., і родини **ПЕТРА ЮРКІВ** зі села Скородне, пов. Ліско; до війни переживали в Ню Йорку. Інтересованих прошу писати на адресу:

J. KASIUCHNYCH,
302 Langside St., Winnipeg, Man., Canada.

ІВАНА НАГУЛЯКА
с. Семена з Худиковець коло Мельниці, пошукує його сестрінок
ПАВЛО ІСАЮК,
с. Івана і Варвари Нагуляк, з Устя Єпископського, пов. Борщів. До 1939 року був у Ню Йорку. Хтоб знав його адресу, або він самий, прошу дуже зголоситись і написати до:
МИХАЙЛО МАКАРЕВИЧ
1584 St. Elisabeth, Montreal, Que., Canada.

ПОШУКУЮ СВОГО БАТЬКА
ОЛЕКСАНДРА БІЛЕЦЬКОГО
І СЕСТРУ
ПАВЛИНУ МАЦЕЙКІВ,
які походять з містечка Пробіжна, повіт Гусятин, Західна Україна. Останніми часами перебували в Вест Вірджинії. Хто би про них знав або вони самі, прошу писати:
ЮЛІЯН БІЛЕЦЬКИЙ
9842 DEQUINGRE
HAMTRAMCK 12, MICH.

МАРІЯ СОРБА, а по чоловікови **Кальмук,** дочка Семка Сорби, зо села Шиповець, пов. Заліщике, пошукую рідну тету **ГАФІЮ ЛАНДЯК** з тогож села. Хто би знав про них, або вони самі прошу написати на адресу: **Dmytro Dulleba, 17 Hannan St., Providence, R. I.**

ПОШУКУВАННЯ

Терновський Йосиф і Магдалина з дому Ґураль, родом з Дуліб к. Ходорова, хай зголоситься на адресу: Василь Гелішевський, Munchen 8, Ramersdorf, Thiersestr. 19, Germany.

Петро Процюк з Виткова, що перебуває десь к. Шікаґа (його пошукає Олена Процюк, яка тепер перебуває в Австрії в Блюденц), хай зголоситься на адресу: Rev. K. Zarsky, West St., Sydney, N. S., Canada.

Іван і Микола Постол, із с. Пяновичі, пов. Самбір, має лист від Івана Стробуша; **Василь Висоцький** з того самого села, має лист від Катерини Висоцької. Листи можна відібрати у: Mrs. A. Nastiuk, 980 Johnson Pl., Union, N. J.

ТАРЗАН, ч. 1387. Захланність апашки.

Швидко вхопивши за револьвер, що його Тарзан кинув на землю, Рена приневолила малпо-чоловіка відступити до печери.

„Лишися в печері, дикий чоловіче!" — наказала Рена — „заки я позбираю оці жемчуги. А тоді ти мене виведеш звідси".

Після того, хапаючи все так, як це робить скупар, вона схилилася, щоб позбирати жемчуги.

Та малий Петрусь, приваблений блеском, посягнув по один брилянт.